

РЕШЕНИЕ

№ 1117

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря РАДКА М. МИЛЕВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110125064 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„Д-о.з.“ ЕАД е предявило срещу С.о. иск по чл.410, ал.1, т.2 КЗ за сумата от 356,53 лева – вземане за платено застрахователно обезщетение, формирано от разходи за ремонт и за репатриране, както и ликвидационни разноски по повод щети върху т.а. марка „Ситроен“, модел „Джъмпер“ с рег. № *** обект на сключен при ищеца договор за имуществено застраховане, които щети са настъпили при ПТП от 15.10.2020г. в гр. София при движение по ул. „Б.и.“ в посока от ул. „Р“ към ул. „***“ при преминаване през необозначена и несигнализирана неравност на пътно платно, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (05.05.2021г.) до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че платил застрахователно обезщетение за ремонт и за репатриране на автомобил, обект на сключен с него договор за имуществена застраховка, причинени при ПТП вследствие на попадане на автомобила в необозначена и несигнализирана неравност на улица в гр. София. Твърди, че мястото на инцидента е общински път и задължение за поддържането му в изправно състояние, както и за сигнализирането на неравност на пътното платно по закон, е на ответника. Наличието на необозначена и несигнализирана неравност на пътното платно се дължало на неизпълнение на тези задължения и бездействието на лицата, натоварени от ответника със задълженията за осигуряване на необходимите условия за безопасно преминаване по платното за движение, било основание за ангажиране на регресната отговорност на ответника за платеното обезщетение и ликвидационните разноски.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва иска. Възражава, че в уведомлението за щета липсва схема и визуализация на твърдяната неравност на пътното платно. Уведомлението за щета не се ползвало с обвързваща доказателствена сила относно отразения в него механизъм на произшествието. Протоколът за ПТП не се ползвал с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразените в него обстоятелства. Същият не бил подписан от свидетели и към него не бил представен снимков материал съгласно чл.2, ал.2 от Наредба № Из – 41 от 12.01.2009г. Размерът на щетите бил недоказан. Липсвали и данни за състоянието преди настъпване на

събитието на авточастите, които са подменени. Навежда възражение за съпричиняване, обосновано с управление на автомобила с несъобразена с пътните условия скорост. Не било доказано, че единствена причина за възникване на процесното събитие е неравност на пътното платно.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените иски, възраженията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в качеството си на застраховател по договор за имуществено застраховане е платил твърдяното застрахователно обезщетение за вреди, които са причинени вследствие на преминаване на процесния автомобил през необезопасена и необозначена неравност на пътното платно на улица в гр. София, размер на причинените вреди, наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „каска“, както и действителният размер на вредите към датата на настъпване на събитието.

Съдът приема за установено, че на 15.10.2020г. в гр. София, при управление на т.а. марка „Ситроен“, модел „Джъмпер“ с рег. № **** на ул. „Б.и.“ от посока ул. „Р“ към ул. „***“ водачът на автомобила е попаднал в необозначена и необезопасена неравност на пътното платно. За да направи този извод, съдът взема предвид показанията на разпитания като свидетел водач на автомобила Д. М.. Той съобщава, че процесното събитие се е случило в гр. София в кв. „О.“, като при управление на процесния автомобил свидетелят преминал през необозначена дупка на пътното платно, вследствие на което автомобилното масло изтекло и се наложило репатриране на автомобила. Дупката на пътя била с големи размери като на изкоп. Съобщава, че се е движил с не повече от 10 – 20 км/ч., защото пътят бил тесен и това не позволявало развиване на по – висока скорост.

Като доказателство по делото е приет протокол за ПТП № 1816338/15.10.2020г., съставен след посещение на орган на МВР, в който е посочено, че причина за произшествието е наличието на несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно. Макар този протокол да не се ползва с материална доказателствена сила относно механизма на произшествието – чл.179, ал.1 ГПК, то отбелязването в него други обстоятелства от значение за установяване механизма на събитието се ползват с такава обвързваща доказателствена сила, като в случая това са наличието на неравност на пътното платно и констатираните видими увреждания по автомобила. В този смисъл решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., ТК. Обвързващата съда материална доказателствена сила на посочения протокол за ПТП по отношение на възприетите от длъжностното лице обстоятелства не се отменя поради обстоятелството, че по делото не са представени изготвени заедно с протокола за ПТП снимки относно разположението на автомобила съгласно чл.2, ал.2 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009г. В случая за установяване на механизма на събитието от значение са изявленията на длъжностното лице в кръга на службата му, обективирани в протокола. Освен това обстоятелството, че протоколът за ПТП с материални щети не е подписан от свидетели също няма отношение към доказателствената му сила в пределите на чл.179, ал.1 ГПК, нито пък обосновава извод за нередовност при оформянето на същия. Посоченият по - горе механизъм на ПТП се потвърждава и от приетото заключение по съдебно – автотехническата експертиза, което съдът кредитира съгласно чл.202 ГПК, и според което процесните увреждания по автомобила могат да се получат при преминаването му през неравност на пътното платно.

Следва да се посочи, че установеното произшествие и причините за настъпването му съответстват на декларираното в уведомлението за щета, подадено пред ищеца по повод процесния инцидент. Макар като частен свидетелстващ документ то да не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, декларираното в него се потвърждава от останалите доказателства по делото.

Недоказано (при доказателствена тежест на ответника) е възражението за съпричиняване от водача, обосновано с управление на автомобила с неосъобразена скорост.

Данни за такова поведение не се съдържат нито в показанията на разпитания като свидетел водач, който съобщава за управление на автомобила при ниска скорост, наложено поради особености на пътното платно, нито в други доказателства по делото.

Предвид горното процесното пътнотранспортно произшествие е настъпило на улица в населено място – гр. София, за която не се доказва да се явява едновременно и участък от републикански или общински път, поради което Закона за пътищата, на основание чл. 1, ал. 2, т. 1 от него, не намира приложение. Съгласно чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на С.о. е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в София, което включва и недопускането, съответно отстраняването на неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно - обезпечителна отговорност при действията / бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Според даденото в т. 3 от ППВС № 4/30.10.1975 г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл.45 ЗЗД, съответно по чл.49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл.50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. § 7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които ответникът – С.о., е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД. Такова тълкуване относно елементите от фактическия състав на търсената отговорност е дадено в решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., ТК.

Към датата на събитието т.а. марка „Ситроен“, модел „Джъмпер“ с рег. № **** е бил обект на сключен при ищеца договор за застраховка „каска“, обективиран в приетата като доказателство застрахователна полица № ***. Не се спори по делото, а и от приетите като доказателство Общи условия към застрахователния договор се установява, че процесното събитие е покрит от застраховката риск – т.2.1.3.1 от раздел II от ОУ.

Не е повдиган спор за това, че на застрахования по застраховка „каска“ е платено твърдяното застрахователно обезщетение общо в размер на 341,53 лева, от които 249,61 лева - разходи за ремонт, и 91,92 лева – разходи за репатриране на автомобила след събитието.

С плащането на застрахователното обезщетение, респ. възстановяването на вредите в натура, застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл.411 КЗ. Обемът на отговорността по чл.410, ал.1 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски. Отговорността на ответника на претендираното основание не може да надвишава застрахователната сума (чл.386, ал.1 КЗ) и действителната стойност на вредата (чл.386, ал.2 КЗ). Разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие - действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото

имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл.400, ал.2 КЗ). В случая ответникът отговаря и за направените разходи за репатриране на автомобила поради невъзможността след събитието същият да се придвижва на собствен ход, защото тези разходи са в причинна връзка с увреждането на автомобила и дължимостта им на застрахования е уговорено в договора за застраховка „каска“.

Съгласно приетото заключение по основната съдебно - автотехническата експертиза по средни пазарни цени стойността на труда и авточастите, необходими за възстановяване на нанесените вследствие на процесното ПТП щети, възлиза на 390,38 лева. Необходимостта от репатриране на автомобила се установява от заявеното от вещото лице при изслушване на заключението, че нанесените щети са блокирали двигателя и е било невъзможно придвижване на автомобила на собствен ход. В договора по застраховка „каска“ е уговорено право на застрахования без начисляване на допълнителна премия да ползва пътна помощ на територията на страната при обездвижване вследствие на настъпилото застрахователно събитие – т.4.1 и т.4.2 от раздел II от Общите условия. При това се установява, че разходите за репатриране са в причинна връзка с процесното събитие и са включени в обема на дължимото обезщетение от ищеца в качеството му на застраховател по договора за застраховка „каска“. От това следва, че е основателна претенцията за възстановяване на тези разходи от ищеца, като на основание чл.162 ГПК съдът приема, че техният размер от 91,92 лева съответства на средните пазарни цени на предоставената услуга по извършения маршрут. Към вземането по чл.410, ал.1, т.2 КЗ следва да се добавят и ликвидационни разноси (разноси за определяне на обезщетението) от 15 лева, чийто размер съдът намира за обичаен и установен съгласно чл.162 ГПК. В обобщение в полза на ищеца спрямо ответника е възникнало вземане на претендираното основание в общ размер от 497,30 лева (390,38 + 91,92 + 15). При недоказано възражение за съпричиняване няма основание за намаляване на размера на вземането на основание чл.51, ал.2 ЗЗД. Съгласно диспозитивното начало искът следва да се уважи в предявения размер, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноси има само ищецът, на който съгласно списък по чл.80 ГПК следва да се присъдят разноси в общ размер от 438 лева, за извършването на които са представени доказателства.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.о., адрес: гр. С.*** да плати на „Д-о.з.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.**** на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ сумата от 356,53 лева – вземане за платено застрахователно обезщетение, формирано от разходи за ремонт и за репатриране, както и ликвидационни разноси по повод щети върху т.а. марка „Ситроен“, модел „Джъмпер“ с рег. № *** обект на сключен при ищеца договор за имуществено застраховане, които щети са настъпили при ПТП от 15.10.2020г. в гр. София при движение по ул. „Б.и.“ в посока от ул. „Р“ към ул. „****“ при преминаване през необозначена и несигнализирана неравност на пътно платно, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (05.05.2021г.), до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК – сумата от 438 лева – разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____